

Debattert

PUBLISERT 5. juli 2012

22. juli

Terroristen: Kanskje utgjør identifikasjonen med en nasjon og et «rent» folk en løsning dersom det individuelle identitetsprosjektet blir for vanskelig? Spørsmålet om «hvem er jeg» erstattes av spørsmålet «hvem tilhører jeg», og personen slipper utfordringen med å utforme en avgrenset, individuell identitet, samt sammenlikning og konkurranse med jevnbyrdige

Siri Erika Gullestad, Nytt Norsk Tidsskrift 1/2012

Retten avgjør: Uenighet er en styrke, den er ikke farlig. Kanskje er det bedre med rettspsykiatrisk kaos enn med en helt monolittisk enig rettspsykiatri. Uansett: Kan ikke retten få mer hjelp av rettspsykiatrien enn den har kunnet få i denne saken, må den hjelpe seg selv. Slik den rettsmedisinske kommisjonen og et stort antall psykiatere har framstått i retten, er det slett ingen dårlig løsning.

Espen Søbye, Morgenbladet, 15. juni

Et forståelsesgap: Mellom høyreekstremismen hans, som mange deler med ham, og selve handlingen er det et gap. Bestialiteten er omgitt av et forklaringstomrom. (...) En politisk og en psykologisk forklaring må kombineres, hvis nedslaktingen på Utøya skal begripes.

Lena Lindgren, Morgenbladet 16. juni

Helhet og deler: Det virker som Holden, Husby og Sørheim deler en oppfatning av at data er noe som avdekkes hos observanden, altså tiltalte, i virkeligheten – tilsynelatende uavhengig av observatøren. Men slik er det jo ikke. Dommer Arntzens spørsmål i går, om ikke det eksisterer et forhold mellom delene av en diagnose og helheten i den, var et metodisk intelligent spørsmål, som berører selve grunnlaget for aktoratets konklusjon.

Tom Egil Hverven, Klassekampen 22. juni

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 49, nummer 7, 2012, side